

muut

„ Úton lenni boldogság...” (J. K.)

Szerzőink: Acsai Roland (1975, Cegléd) költő, irodalomkritikus, műfordító · Balogh Tamás (1965, Budapest) műfordító, irodalomtörténész · Bedecs László (1974, Budapest) kritikus, irodalomtörténész · Birtalan Ferenc (1945, Budapest) költő · Bodor Béla (1954, Budapest) költő, irodalomkritikus · Boros Géza (1960, Budapest) művészettörténész · Bócsi Krisztián (1974, Miskolc) fotóriporter · Csobánka Zsuzsa (1983, Budapest) költő, író, műfordító, kritikus · Darabos Enikő (1975, Sopron) kritikus, író · Deczki Sarolta (1977, Budapest) irodalmár, filozófus · Dunai Tamás (1981, Szeged) PhD-hallgató, óraadó, PTE · Ficsku Pál (1967, Mályi–Budapest) író · Garadnai Erika (1984, Miskolc) egyetemi hallgató · Gerevich András (1976, Budapest) költő, műfordító, szerkesztő · Gervai András (1948, Budapest) kritikus, író · Györe Balázs (1951, Budapest) író, költő · Gilbert Edit (1963, Pécs) egyetemi docens, irodalomtörténész, műfordító · Heaney, Seamus (1939) ír költő, író · Hervai Cecília (1983, Eger) PhD-hallgató · Imreh András (1966, Budapest) költő, műfordító · Kabai Zoltán (1970, Miskolc) költő · Kiss Noémi (1974, Budapest) író, irodalomtörténész, kritikus · Klopfer Ágnes (1966, Miskolc) középiskolai tanár · Kocsis Zoltán (1973, Budapest) fotóriporter · Korpa Tamás (1987, Szendrő) költő, kritikus · Krusovszky Dénes (1982, Budapest) költő, kritikus · Lázár Bence András (1989, Szeged) költő · Lengyel Zoltán (1982, Szeged) PhD-hallgató · Lukácsi Margit (1965, Jászberény) PhD, műfordító · Márkus Krisztina (1976, New York) bölcész · Menczel Gabriella (1970, Budapest) egyetemi adjunktus · Mestrallet, Mathilde (1982, Strasbourg) fotográfus · Mezei Gábor (1982, Budapest) költő, műfordító, PhD-hallgató · Mizser Attila (1975, Losonc–Fülek) költő, író, főszerkesztő · Nagy Bernadett (1987, Esztergom) egyetemi hallgató · Nagy Zsuka (1977, Nyíregyháza) költő · Nyilas Attila (1965, Budapest) költő · Onder Csaba (1970, Nyíregyháza) irodalomtörténész · Paksy Tünde (1973, Miskolc) egyetemi tanársegéd, irodalomtörténész · Ruijters, Marcel (1966) holland képregényalkotó · Seláf Levente (1974, Szeged) irodalomtörténész, műfordító · Solymosi Bálint (1959, Budapest) költő, író · Szegő János (1982, Budapest) kritikus, szerkesztő · Turczy István (1957, Budapest) költő, műfordító, szerkesztő

E számunkat az **lparvágány** programsorozat első, a Miskolci Galériában rendezett **Vasgyár és kolóna** című fotókiállításának képei díszítik. A fotók alkotói: **Bócsi Krisztián** (8., 17., 18., 20., 22., 36., 56., 64., 77. oldal), **Kocsis Zoltán** (7., 10., 14., 30., 47., 48., 87. oldal), **Mathilde Mestrallet** (5., 28. oldal). Részletek a 47. oldalon.

Főszerkesztő: **Zemlényi Attila** zemlenyi@muut.hu · Irodalom, online: **k.kabai Ióránt** kkl@muut.hu · Képzőművészet: **Kishonthy Zsolt** kishonthy@muut.hu · Kritika, esszé: **Jenei László** jenei@muut.hu · Szerkesztőség: 3525 Miskolc, Hunyadi u. 12. (Petró Ház) e-mail: muut@muut.hu www.muut.hu http://muut.blog.hu · A Műút irodalmi, művészeti és kritikai folyóirat megjelenik a Szépmesterségek Alapítvány és a Miskolci Galéria Városi Művészeti Múzeum kiadásában Miskolcon · Felelős kiadó: **Dobrik István** · Lapigazgató: **Borkúti László** · Szerkesztőségi titkár: **Barázda Eszter** barazda@muut.hu · Design: **Szurcsik János** mail@janos.at www.janos.at · Borító, képszerkesztés, tördelés: **Tellingner András** · Korrektor: **k.kabai Ióránt** · Nyomda és kötészet: **Szocioprodukt Kft., Miskolc** · Felelős vezető: **Osváth Zoltán** · ISSN 1789-1965

Solymosi Bálint

A feketén dolgozó munkás emlékműve — Anna emlékkönyvébe

Azt hallja Anna egy kőművestől, akinek ételt vitt ki,
mert valami gyengeség a jóakarát színlelésére készítette, hogy otthon is megszorítások vannak,
az asszony kapásból a torkán ragadja a szót, ha véletlenül hazamegy,
miután a ledőlt fal
alatt lévő közért rakodóudvara
kerítéspadkájáról elrugaszkodik, hiszen már éppen eleget ittak, legalábbis ő úgy gondolja, és
hogy most majd mondana afféle jót a feleségének.
Máskor meg, amikor egyenesen menne haza,
mert el akarná mondani, amit a múltkor se sikerült, akkor meg a letört
borosüvegnyakkal vagdossa ereit az asszony, azt ordítva,
hogy nem falazhatja őt oda be.
Azt mondom neki, „Az istenfáját, mi bajod, te üvegezed itt körbe magad...!”
Érti...?! Így Annának a lakás felújítási munkáit elvállaló kőműves (aki másnap szörnyet hal
egy építkezésen).
Hát hogy mondjam el neki így, hogy szeretem...?!
Erre Annának nem tudsz előállni egy másik hasonló történettel.
Amikor egy költő úgynevezett ihletett állapotba kerül, mondod aztán,
csak akkor ír(h)atódnak le azok a szavak, mondatok,
vagy leginkább képletforma felismerések, melyek egyébként is ott voltak már az aj(a)kán, ám
nagy valószínűséggel és megengedően aztán ezeket a rá-
és felismeréseket nem bizonyítja be, nem használ egeret vagy kísérleti patkányt, hiszen a
patkány ő maga. Anna csendben bólint.

Amint Anna fest

Mit jelent, ha valaki azt mondja — *ámen*? Kérded magadban.
A végtelen bölcsességet és a kiműveltséget,
mert hiszen semmi nincs sehogy. (Ezt jól tudod.)
Ahogy Anna anyja rendes hétköznapjaiban szokott volt, most váratlan megjelenik a kertben;
azaz színékként mutatkozik meg,
mint őszi falevelek, türelmetlen sárgákkal, vörösekkel, eszelős lilákkal...;
és ahogy ezek a színek Anna arcához érnek (legalábbis ez a fantáziád), színtelen maszkká
érnek Anna arcán. Valami
olyasféle érzettel párosul, ha ránézel,
mintha állandóan járna valaki odakinn a kertben. Aki ő maga.
(Mármint vagy az anyja, vagy az előjáték, a torokköszörülés ideje. Vagy én.)
Egyszóval mohóságba veszik minden kép, melyet Anna fest;
hogy a nyár (mely nem is volt igazán) a vászonról „lejöjjön” bolondul.
Neked viszont környezetváltozást már nem hozhat semmiféle kinti szín
(mondod magadban), környezetváltozást csak a kávé hoz neked;
és az sem egy újabb kép felé hajt, hanem hogy utána
el tudjál szaladni játszani. Amit játszol, sírás előtt visszatérni hűlt helyedre, ahonnan sírás
közben tűntél el.
Anna mit sem vesz észre, csak a sárkányt látja vagy hallja,
hulló koponyakönnnyek közt, valahogy úgy, ahogy az óra ketyegését, mielőtt elaludna, és
mielőtt szétkarmolja az ő saját színeit,
forró kispárnája kimúlását. Ámen!

